MIM Working Paper Series 26: 1

Livia Del Duca, Anne Harju och Jacob Lind

Hopp och hopplöshet bland unga i mångfaldens Malmö: En medieanalys

MIM Working Paper Series 26: 1

MALMÖ UNIVERSITY
MIM — MALMÖ INSTITUTE FOR MIGRATION STUDIES

MALMÖ 2026

MIM Working Paper Series No 26: 1

Published
2026

Editor
Anders Hellström, anders.hellstrom@mau.se

Published by
Malmö Institute for Migration Studies (MIM)
Malmö University
205 06 Malmö
Sweden

ISBN: 978-91-7877-852-2
DOI: 10.24834/isbn.9789178778522

Online publication

LIVIA DEL DUCA, ANNE HARJU OCH JACOB LIND

Hopp och hopplöshet bland unga i mångfaldens Malmö: En medieanalys

SAMMANFATTNING

Denna rapport analyserar hur hopp och hopplöshet uttrycks av unga i Malmö i svensk nyhetsmedia mellan 2022 och 2025, med särskilt fokus på hur dessa processer formas i en supermångfaldig urban kontext. Studien bygger på en kvalitativ tematisk analys av 107 tidningsartiklar från främst *Sydsvenskan* samt ett mindre antal artiklar från *Dagens Nyheter*. Genom induktiv kodning i NVivo analyserades relationerna mellan olika tematiska områden, uttryck för hopp och hopplöshet samt villkor kopplade till migration och supermångfald. Resultaten visar att hopp främst artikuleras genom utbildning, arbete, entreprenörskap samt konstnärliga och kreativa praktiker, vilka framställs som konkreta vägar mot självständighet, erkännande och framtida möjligheter. Hopplöshet framträder däremot särskilt inom områden som migration, politik, hälsa och kriminalitet, där juridisk osäkerhet, rasifiering, psykisk ohälsa och social utsatthet begränsar ungas handlingsutrymme. Analysen visar samtidigt att hopp och hopplöshet sällan fungerar som motsatser. Istället samexisterar de som relationella orienteringar som formas av ungas vardagliga erfarenheter och strukturella villkor. En kompletterande genomgång av rapporter från Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor under samma period visar att unga generellt bibehåller stark tilltro till sina egna framtidsmöjligheter, samtidigt som oron för samhällsutvecklingen ökar. Sammantaget pekar resultaten på att det främsta hotet mot ungas framtidshopp inte är brist på ambitioner, utan ojämlika sociala och institutionella förutsättningar för att omsätta hopp i praktiken.

Nyckelord

Ungdomar, medieanalys, hopp, hopplöshet, supermångfald

Om författarna

Livia Del Duca: Malmö Institute for Migration Studies (MIM), Malmö universitet, Malmö, Sverige; **Jacob Lind:** Institutionen för globala politiska studier (GPS) och Malmö Institute for Migration Studies (MIM), Malmö universitet, Malmö, Sverige; **Anne Harju**: Institutionen för barndom, utbildning och samhälle (BUS), Malmö University, Malmö, Sweden

Finansiering

Projektet har finansierats av NordForsk, projektnummer 192559.

Contact

jacob.lind@mau.se, +46(0)707975945

Kommentar från redaktören

De inledande åtta sidorna av denna rapport som är skrivna på engelska sammanfattar arbetet med de tre mediestudier som producerats parallellt inom ramen för projektet YouHope. Den svenska delen av denna rapport är resultatet av den svenska mediestudien. De norska och danska studierna publiceras också (på respektive universitets hemsida) med denna inledande beskrivning på engelska om det gemensamma arbetet med studierna. Den engelska inledningen har i huvudsak författats av Rasmus Præstmann Hansen och Ditte Børglum Tofteng vid Köpenhamns professionshögskola.

HOPE, FUTURES AND DREAMS: YOUTH VOICES AND PORTRAYALS OF URBAN YOUTH IN THE NORDIC MEDIA DISCOURSE

This report examines media representations of young people's hope, futures and dreams in Nordic cities characterized by superdiversity. It forms part of the transdisciplinary, cross-national research project *YouHope: Practicing Hope: Challenging Myths and Changing Narratives of Youth in Super-Diverse Urban Communities* (2025-2027), funded by NordForsk. This introduction provides a shared framework for three national media analyses conducted in Denmark, Norway, and Sweden. Here we first outline the background and focal areas of the research project. We then present the methodological approach underpinning the joint undertaking, including shared search criteria and delimitations across the national media analyses. This is followed by a comparative summary of the national reports, highlighting the most significant similarities and national particularities. Building on this common introductory framework, the report subsequently presents the national media analysis focusing on Malmö.

Introduction to YouHope – background and research focus

YouHope aims to enhance and strengthen research on migration and integration in the Nordic region, by challenging myths and stereotypes of integration issues concerning youth citizens. This will be accomplished through studies of how young people in superdiverse urban neighbourhoods collectively practice hope in their everyday lives, and how these practices affect both themselves and other youths. *YouHope* is centred around studies of young people's hope or hopeful practices in local districts in Copenhagen, Oslo, and Malmö. The rationale for examining young people's hope in superdiverse urban neighbourhoods is that young people increasingly live their lives in large cities, where processes of social stratification and cultural differentiation tend to intensify. Moreover, complex social problems – such as unemployment, poverty, crime, and discrimination based on race, ethnicity, religion, gender, and sexuality – significantly structure urban youth life. As these processes intensify, young people with minority and/or migrant backgrounds are frequently categorised and stigmatised as a group lacking hope and facing an uncertain or troubled future (Engebretsen & Liinason, 2023; Meissner, 2019). The overarching research question is therefore:

How are youth from superdiverse neighbourhoods in Nordic cities challenging myths and stereotypes by practicing hope in their everyday lives?

To explore and address this main research question, *YouHope* adopts a mixed-method approach that combines media analysis, participatory co-research with local youth, and ethnography in the districts of Valby (Copenhagen), Alna, Gamle Oslo and Søndre Nordstrand (Oslo), Hermodsdal and Möllevången (Malmö). In the project's first year we thus aimed to conduct media studies examining how youth in Nordic cities voice hope or are portrayed as either hopeless or hopeful, while also engaging young peer researchers to collaborate in multi-sited ethnographic network studies in 2026 and 2027. This introduction and the three national publications are the results of this initial phase of *YouHope*. These insights will inspire the training of the youth co-researchers and the planning of subsequent ethnographic work in the three Nordic cities.

Media study - why and how?

Within the research design, these analyses are incorporated to serve as a framework for guiding fieldwork and shaping research questions, enabling the project to establish a broader foundation of knowledge and experience to contextualise young people's hope or hopelessness. The professional researchers have conducted a media analysis covering the years 2022-2025, addressing the following research question: *How are youth from superdiverse neighbourhoods in Nordic cities voicing hope or hopelessness in the Nordic media discourse?* The purpose of the media analysis is to ensure that the ethnographic research design is not overly influenced by the individual perspectives and experiences of the young peer researchers involved. Instead, it situates the study in relation to a broader representation of Nordic youth voices as portrayed in the media, including the myths and stereotypes young people from superdiverse urban areas face about themselves when they are actively (or passively) included in the Nordic media discourse.

The research team's work is inspired by *media content analysis*, a systematic methodological approach for examining media materials such as text, images, or audio. This approach focuses on the manifest content and can be applied using both quantitative and qualitative methods (Krippendorff, 1980/2018). The quantitative approach involves counting frequency of words, themes, or actors, whereas the qualitative approach interprets patterns and meanings (Helles & Eskjær, 2015). Through this methodological framework, it becomes possible to identify tendencies, representations, and perspectives in media coverage, for example in relation to portrayals of youth, diversity, integration, identity, and migration.

Common search string, media material and limitations

Media content analysis is a flexible method that can be adapted to various research questions, typically following five steps: formulation of research question, selection of material, coding, analysing, and drawing conclusion. *YouHope* draws inspiration from various aspects of media content analysis, incorporating both quantitative and qualitative elements.

The media analysis focuses on youth, hope, and superdiversity, based on the following questions in the article search process:

- Which themes are activated when young people are given a voice in the national (urban) context?
- How is the hope of young people portrayed in the national (urban) context characterized by superdiversity?

Article searches have been conducted using a common search string, ensuring that we have comparable media material across the three national urban contexts. The common search string includes word sequences such as: Youth* and Young* in combination with Hope*, Vision*, Dream*, Future*, as well as in combination with location-specific search words related to the specific national urban context (København, Oslo or Malmö).

Integration as a concept and the whole scholarly field of "integration" has received a lot of important criticism in the past years, a critique demonstrating that a focus on "immigrant integration" represents migration as an anomaly and the migrant as a problematic subject (Dahinden, 2016; Dahinden & Anderson, 2021; Favell, 2022; Schinkel, 2017). The use of certain categories, such as migrant, always means engaging in processes of in/visibilization of power hierarchies (Dahinden & Korteweg, 2023). Lind et al. (2023) has discussed "building a life" as a more suitable concept than "integration" to talk about the experiences of young people as it highlights the similarities between the youthful experiences of those born both in and outside of Sweden. This have inspired us to look for characteristics of superdiversity (Vertovec 2007) rather than relying solely on migration and integration as search words.

We view hope as not merely as goal-attainment through individual thinking (cognition), but as relational possibilities, open-ended processes and generative practices that plays out in everyday situated life (embodied practices) (Carlsen et al. 2011). The acts of practicing hope are thus both collective, contextual, and temporal, and consequently there is a need to investigate this phenomenon through including the areas and neighbourhoods of young people. This approach to hope also informs our choice on adding the key words *future*, *dream* and *vision*, as we in our initial testing found that the word *hope* is not often used explicitly, but rather indirectly through stories where youth were voicing their future-orientation in a hopeful way.

The first step in the media analysis involved searching national media databases for news articles in which young people from super-diverse urban neighbourhoods are given a voice or voicing hope or hopelessness. In Denmark, *Infomedia* is the search platform, while *Mediearkivet/Atekst* from Retriever is used in Sweden and Norway. The subsequent steps of the media analysis then followed different trajectories as outlined in the three respective national report. In the Danish and Swedish cases, the news articles were selected and imported in full text into the qualitative data analysis program *NVivo* to enable processing and coding of the media material in relation to shared themes. In the Norwegian case, the researchers did a manual thematic analysis, concentrating only on the stories where youth were the protagonists, voicing their opinions on futures, dreams, visions and hope. This was a methodological choice based on an initial finding: The Norwegian national and local

media is frequently interviewing young people in Oslo about these topics, so their voices are duly represented. The national analyses also involve the identification and examination of reports and various publications that incorporate young citizens of Copenhagen, Oslo and Malmö and their perspectives on hope, as well as anonymised chat-data from the Blue Cross help lines for youth (in the Oslo case).

Youth, hope and superdiversity - a summary of similarities and national particularities

This part of the introduction is a cross-national summary of the three national media analyses, primarily focusing on similarities and secondarily on national particularities.

The national reports illustrate how young people in Copenhagen, Oslo, and Malmö are narrated, portrayed, and/or given a voice across both local and national media landscapes in relation to hope and hopelessness, conveying thoughts they have on the future, their dreams and visions. The quantitative findings across the three analyses indicate that education, work, crime, vulnerability, and diversity constitute the most prominent shared themes. The qualitative findings demonstrate how young people are portrayed and/or given a voice in selected segments of the media material that focus on youth life in and around institutional contexts characterised by superdiversity. Across the national contexts, three overarching themes emerge: 'School, Education and Work', 'Prevention and Crime', and 'Diversity and Discrimination'. Within these thematic frames, young people's perspectives and narratives are incorporated to varying degrees. Furthermore, two recurring youth figures are identified in the media material: 'the Role Model' and 'the Entrepreneur'. These constructed figures are embedded across different thematic contexts, though most prominently in relation to crime prevention, working life, and cultural and creative production in superdiverse urban contexts.

School, Education & Work

Across the reports, notable similarities emerge in how the media portrays school, education, and work as key arenas for young people's hopes for the future.

- School and education appear as the most central arenas through which young people articulate hope. Young people consistently frame education as the primary pathway to employment, social recognition, and upward social mobility.
- Work is depicted as more than a purely economic concern; it is represented as a pathway to stability and independence. For ethnic minority youth in particular, employment is often closely linked to aspirations of demonstrating worth and achieving a sense of belonging.
- At the same time, hope related to education and work is represented as conditional. These conditions are described as structural, including racialised discrimination and legal uncertainty regarding citizenship, which make future paths fragile especially for ethnic minority youth. In addition, the education system is portrayed as characterised by performance pressure, with young people expressing concerns about making the "wrong" choices or failing to meet prevailing expectations. This

creates a connection between education and vulnerability. Consequently, school and education emerge in the media analyses as both arenas of hope and arenas of vulnerability for those who do not align with dominant norms.

Crime & Prevention

Crime and prevention constitute a central theme across the reports. Criminality emerges as a context of profound vulnerability, where fear and constraint shape young people's everyday lives; yet hope persists through survival strategies and social relationships.

- The analyses focus on broader debates on youth crime, substance abuse, and drug dealing. However, the media coverage predominantly frames youth crime in relation to super-diverse urban neighbourhoods, where both specific areas and, notably, the young people living there are subject to stigmatization.
- Developments within gang environments are addressed across the media material in the reports. Here, narratives and themes related to so-called "Swedish conditions" and "Swedish child soldiers" emerge. The media analyses illustrate how recruitment into gang-related crime is frequently explained through processes of social marginalization and a lack of belonging. Consequently, preventive efforts are primarily associated with descriptions of youth clubs, community centres, organized sports, and stable adult role models that provide young people with alternatives and more hopeful future trajectories.
- The three reports further demonstrate that media coverage predominantly privileges the voices of politicians and experts, who tend to focus on gang crime, punishment, and control. When young people's voices are included, they typically emphasize prevention, the need for safe and supportive communities, and concerns about ethnic profiling by the police.

Diversity & Discrimination

Diversity and discrimination are closely interconnected as a central theme across the reports. In this context, young people are portrayed as hopeful about diversity, whereas the political discourse often frames it as a problem requiring regulation or control.

- A recurring theme across the reports is the media's portrayal of the geographically and socially divided city, alongside representations of different youth groups situated in specific superdiverse urban neighbourhoods. Within these narratives, young people articulate their experiences of territorial stigmatisation and draw attention to the media's one-sided focus on crime and insecurity. They describe feeling compelled to defend their neighbourhoods against negative stereotyping and reductive representations.
- The reports also provide insights into how ethnic minority youth encounter discrimination, both in their interactions with public authorities and within broader societal context. Young people recount frequent stop-and-search practices

and experiences of distrust on the part of the police, as well as how religious practices—particularly Islam—and ethnic or racialised markers can trigger suspicion, surveillance, and differential treatment.
- When given a voice in media representations, young people emphasize their capacity to navigate multiple languages and cultural contexts, framing this as a key competence that supports identity formation and future-oriented aspirations. Overall, the reports illustrate that while diversity constitutes an integral aspect of young people's identities and everyday lives, they continue to be shaped by discriminatory structures and persistent prejudices that constrain their sense of belonging and participation across the social arenas they inhabit.

Youth Figures: Contribution and Creation

Two recurring youth figures emerge across the media material in the reports: *the Role Model* and *the Entrepreneur*, primarily linked to crime prevention, working life, and cultural production in super-diverse urban contexts.

- The Role Model:
  Across the three reports, several notable similarities emerge in the portrayal of role models. A central commonality is the media's representation of successful young people, particularly within culture and sport, who express a strong desire to act as role models and give back to their local communities. Sports and creative fields (such as music and rap) are consistently highlighted as key arenas in which positive role models can counteract feelings of insecurity and "risky environments" by fostering community and a sense of achievement. Additionally, the media material includes narratives about and by young people with previous involvement in criminal environments who now use their personal experiences to prevent others from entering crime. These young people often aspire to become the role models they themselves lacked in their youth.

- The Entrepreneur:
  The portrayal of the young entrepreneur varies across the three reports; however, they share a common representation of entrepreneurship as a pathway to autonomy, control over the future, and the construction of a positive identity in superdiverse urban contexts. Across the media materials, entrepreneurship is framed as a hopeful practice through which young people can achieve independence, financial self-sufficiency, and control over their own futures. It is associated with creating one's own life rather than relying on systems and dominant norms that may be experienced as restrictive. Like the role model figure, this is often linked to creative expression (such as music, fashion, or art), where young people describe producing cultural forms on their own terms. They are portrayed as highly committed and as using their success to "give back" to their local communities and act as role models for other young people in similar situations.

Both figures portray young people as active agents who create hope and value for themselves and others within constrained contexts. They are depicted as transforming vulnerability and marginalisation into resources and agency. Together, the Role Model and the Entrepreneur embody narratives of agency, hope, and future-making in superdiverse urban contexts.

National and local particularities

Copenhagen (DK): Focus on "youth portraits" as a condensed analytical tool. A distinctive feature of the Copenhagen report is the use of three specific youth portraits (Asger, Belle, and Younes). These portraits function as an analytical tool that illustrates and condenses how young people are represented and given a voice in the media material, particularly in relation to vulnerability, belonging, and encounters with public authorities. While the other reports also incorporate quotations, the Copenhagen report employs these portraits as a concluding, in-depth method for synthesising its qualitative findings.

Oslo (NO): Inclusion of private and unfiltered "chat data." The most significant methodological distinction in the Oslo report is the use of anonymised chat logs from *Blå Kors* (the services *snakkommobbing.no* and *snakkompsyken.no*). This provides a unique insight into young people's own unfiltered voices and private concerns, which are often not captured in editorial media. It enables a comparison between the "adult-driven" narratives of the media and young people's actual, private experiences of hope and hopelessness.

Malmö (SV): Art and creativity as a distinct arena for active hope. The Malmö report stands out by identifying art and creativity as a domain in which hope is particularly prominent and actively produced. In contrast to areas such as education or work—where hope is often described as contingent on institutional frameworks—creative practices emerge as arenas in which young people in Malmö generate meaning and agency. The report concludes that creative work enables young people to sustain a future orientation even in the absence of economic or institutional security.

References

Carlsen, A., Hagen. A. L. & Mortensen, T. (2011). Imagining Hope in Organizations: From Individual Goal-attainment to Horizons of Relational Possibility, in Cameron, K.S & Spreitzer, G.M (Eds.) *Handbook of Positive Organizational Scholarship*, Oxford Univ. Press

Dahinden, J. (2016). A plea for the 'de-migranticization' of research on migration and integration. *Ethnic and Racial Studies, 39*(13), 2207–2225.

Dahinden, J., & Anderson, B. (2021). Exploring New Avenues for Knowledge Production in Migration Research: A Debate Between Bridget Anderson and Janine Dahinden Pre and After the Burst of the Pandemic. *Swiss Journal of Sociology, 47*(1), 27–52.

Dahinden, J., & Korteweg, A. C. (2023). Culture as politics in contemporary migration contexts: the in/visibilization of power relations. *Ethnic and Rac. Stud.*,*46*(3):420-449.

Eskjær, M. F., & Helles, R. (2015). *Kvantitativ indholdsanalyse* (Kort og præcist om medier og kommunikation). Samfundslitteratur.

Engebretsen, E.L., & Liinason, M. (Eds.). (2023). *Transforming Identities in Contemporary Europe: Critical Essays on Knowledge, Inequality and Belonging* (1st ed.). Routledge.

Favell, A. (2022). *The integration nation: Immigration and colonial power in liberal democracies.* Polity Press.

Krippendorff, K. (1980/2018). *Content Analysis: An Introduction to Its Methodology* (4th ed.). SAGE Publications, Inc.

Lind, J., Hansen, C., & Khoury, N. (2023). The Impact of Temporary Residence Permits on Young Refugees' Abilities to Build a Life in Sweden. *Soc. Sci.*, 12(3), 143.

Meissner, F. (2019). Growing up with difference: Superdiversity as a habitual frame of reference1. In *Youth in Superdiverse Societies: Growing up with globalization, diversity, and acculturation* (pp. 7-22). Taylor & Francis. https://doi.org/10.4324/9781351040266-3

Schinkel, W. (2017). *Imagined Societies: A Critique of Immigrant Integration in Western Europe*. Cambridge University Press. https://doi.org/10.1017/9781316424230

Vertovec, S. (2007). Super-diversity and its implications. *Ethnic and Racial Studies*, 30(6), 1024–1054.

INTRODUKTION – MEDIESTUDIE MED FOKUS PÅ MALMÖ

Denna rapport analyserar hur unga i Malmö uttrycker hopp och hopplöshet inom en rad tematiska områden i svensk mediebevakning inom en supermångfaldig[1] kontext. I detta sammanhang är mångfald inte ett marginellt fenomen utan ett strukturerande tillstånd som formar vardagslivet, institutionella möten och framtidsvisioner. Materialet vi analyserar speglar denna verklighet: frågor om tillhörighet, olikhet och ojämlik tillgång vävs in i ungas berättelser, även när migration inte uttryckligen nämns. Istället för att framstå som abstrakta känslotillstånd uttrycks hopp och hopplöshet genom konkreta sociala arenor som strukturerar ungas vardagsliv och känsla av aktörskap.

Analysen av hur unga i Malmö uttrycker hopp och hopplöshet i media (bestående av artiklar från *Sydsvenskan*, men också ett fåtal exempel från *Dagens Nyheter*) visar att hoppfulla berättelser tydligast artikuleras inom en begränsad uppsättning återkommande tematiska områden, främst i relation till skola, konst och kreativitet samt entreprenörskap. Uttryck för hopplöshet, oro och förtvivlan är å andra sidan särskilt koncentrerade inom teman relaterade till politik, migration och kriminalitet. Samtidigt fungerar hopp och hopplöshet inte som motsatser eller som sekventiella stadier. I stället uppstår de relationellt och ofta samtidigt, ibland inom samma berättelser och livsbanor. Hopp uttrycks tydligast genom upplevda vägar framåt, såsom utbildning, kreativa praktiker, arbete; medan hopplöshet tenderar att uppstå där dessa banor upplevs som osäkra, villkorade eller blockerade. I ett supermångfaldigt sammanhang är sådana blockeringar ofta kopplade till strukturella ojämlikheter relaterade till migrationsstatus, institutionell tillgänglighet, rasifiering med mera. Hopplöshet framträder alltså mindre som en brist på ambition och mer som en affektiv reaktion på ojämnt fördelat aktörskap och erkännande. Inom dessa områden formar migrationsrelaterade erfarenheter och supermångfaldiga förhållanden – såsom flerspråkighet, juridisk osäkerhet, rasifiering och transnationella politiska händelser – ofta hur olika framtider föreställs, möjliggörs eller begränsas.

Tillsammans konstruerar tidningarnas berättelser ungas framtidsorientering i Malmö som formad inte av stabil optimism eller pessimism, utan av de skiftande förutsättningar under vilka handlingsfrihet blir antingen möjlig, osäker eller omstridd inom en supermångfaldig urban miljö. Hopp och hopplöshet uppstår inte som isolerade berättelser, utan som relationella och samexisterande orienteringar, som speglar de ojämna förutsättningar under vilka unga föreställer sig sin framtid. För att spegla detta börjar rapporten med att undersöka hur migration och supermångfald framträder i materialet, och behandlar dem som tvärgående villkor snarare än isolerade teman. Detta initiala fokus etablerar den sociala och institutionella kontext vari ungas berättelser är inbäddade i tidningsartiklarna. Analysen fokuserar sedan på de återstående centrala teman som framträder i materialet för att utforska hur hopp och hopplöshet artikuleras inom specifika arenor i vardagslivet. Genom detta rör sig rapporten från supermångfald som en strukturerande bakgrund till en

[1] Det finns ingen etablerad översättning av det engelska begreppet ”superdiverse”, så vi väljer här en rak översättning till ”supermångfaldig” som även använts i svensk akademisk kontext tidigare.

jämförande undersökning av hur olika domäner skildras som möjliggörande eller begränsande för ungas framtidsvisioner i tidningarnas representationer av Malmös ungdomar.

Kodningsprocess och analytisk strategi

Analysen genomfördes genom en kvalitativ kodningsprocess i NVivo där tidningsartiklar kodades tematiskt. Artiklarna hämtades via databasen Retriever med hjälp av en uppsättning fördefinierade söktermer för att identifiera relevant material. Alla större skånska och nationella tryckta tidningarna valdes som källor, men endast Sydsvenskan och Dagens Nyheter gav meningsfulla resultat, med enbart ett fåtal träffar i den senare. Denna initiala mängd artiklar rensades sedan genom noggrann läsning, där endast artiklar valdes ut i vilka unga i Malmö fick en röst och uttryckligen eller implicit diskuterade sin framtid, inklusive erfarenheter av hopp, hopplöshet och osäkerhet. [2]

Kodningsprocessen var induktiv och iterativ snarare än baserad på fördefinierade analytiska kategorier. I stället för att börja från en fast kodbok utvecklades tematiska koder gradvis genom upprepade läsningar av artiklarna. När materialet granskades började återkommande ämnen, sociala arenor och frågor framträda ur själva materialet och dessa formaliserades successivt till de huvudsakliga tematiska kategorier som användes i analysen. I denna mening grundades kodningsschemat i materialets empiriska mönster snarare än att ha påtvingats a priori.

Tema	Artiklar
Artikelteman (ett per artikel)	107
Entreprenörskap	23
Föreningsliv	2
Hälsa	21
Idrott	6
Jobb	23
Konst-Kreativitet	21
Kriminalitet	17
Migration mångfald	45
Politik	17
Skolan	47
Sociala medier	6

Tabell 1 Fördelning av teman på artikelnivå över datasetet (N = 107).

[2] Sökströngen vi använde oss av i Media Retriever var: (ung OR unga OR ungdom* OR elev* OR student*) AND (Malmö) AND (hopp* OR framtid* OR dröm* OR vision*). Sökningen avgränsades till tidsperioden juli 2022 till juni 2025. Denna sökning resulterade i över 2000 träffar som sen skannades av manuellt för att hitta de artiklar som stämde in på våra ytterligare kriterier för inkludering. Totalt analyserades 107 artiklar närmare, varav 100 från Sydsvenskan och 7 från Dagens Nyheter.

Som ett första analytiskt steg tilldelades var och en av de 107 artiklarna i datasetet ett övergripande tema, där den dominerande frågan eller sociala arenan som strukturerar artikeln som helhet ringades in. *Tabell 1* visar fördelningen av dessa artikelnivåteman. Tabellen visar att materialet spänner över ett brett spektrum av områden, inklusive skola, migration och mångfald, hälsa, arbete, konst och kreativitet, politik och kriminalitet. Särskilt stora kluster finns kring *Skola* (47 artiklar) och *Migration och Mångfald* (45), följt av *Arbete* (23), *Hälsa* (21) och *Konst och Kreativitet* (21). Denna fördelning illustrerar att ungas framtidsorienteringar i media skildras som artikulerade över flera institutionella och vardagliga sammanhang snarare än koncentrerade till en enda livssfär.

Artiklarna behandlades dock inte som tematiskt enskilda. Även om varje artikel tilldelades ett huvudtema, innehöll de flesta texter flera överlappande tematiska ämnen. Därför tillämpades ytterligare tematiska koder på mindre segment av artiklarna när det var relevant. Till exempel, en artikel som främst kodas som *Migration och mångfald* kan också innehålla passager kodade som *Skola, Arbete,* eller *Hälsa*. Denna flerskiktade kodning gjorde det möjligt att fånga hur olika livsdomäner korsar varandra inom samma berättelser, vilket speglar de komplexa och sammanflätade förhållanden som uppstod när unga människor fick uttrycka sig kring sin framtid.

Tema	A: Hoppfullhet	B: Hopplöshet / svårighet / oro
Entreprenörskap	31	8
Föreningsliv	4	0
Hälsa	24	28
Idrott	8	3
Jobb	22	9
Konst – Kreativitet	43	6
Kriminalitet	12	21
Migration & mångfald	28	44
Politik	24	62
Skolan	58	27
Sociala medier	11	1

Tabell 2 Korstabulering av tematiska koder x Hopp/Hopplöshet

Det andra huvudsakliga analytiska steget fokuserade på hur dessa tematiska domäner samspelade med de affektiva koderna för *Hopp* och *Hopplöshet*. *Tabell 2* visar korstabulering mellan de tematiska kategorierna och dessa affektiva koder. Denna tabell utgör ryggraden i den huvudsakliga analytiska strategin i rapporten, eftersom den visar hur ofta varje tema förekommer samtidigt som ett *tydligt* uttryck för hopp eller hopplöshet. Till exempel, *Skola* och *Konst* är oftare förknippade med hopp, medan *Politik* och *Migration och mångfald* kännetecknas av en högre förekomst av hopplöshet, oro och svårigheter. Den första fasen av den kvalitativa analysen koncentrerade sig därför specifikt på dessa överlappande koder (Tema x Hopp/Hopplöshet), vilket möjliggjorde för mönster att framträda kring hur tidningsmedier visar aktivering av, eller skörhet i, hoppet.

Huvudkod	Kod	Artiklar	Referenser
Superdiversity		41	179
	Brist på integration	4	12
	HBTQ+	2	2
	Integration	5	6
	Invandrarbakgrund / etnicitet	19	35
	Jämförelser mellan könen	5	7
	Klass	4	7
	Mångfald	18	26
	Matkultur	1	1
	Rasism – negativ till mångfald	8	19
	Religion / tro	4	10
	Skillnader i utbildning	6	10
	Språk	9	11
	Uppehållstillstånd / Migrationsverket	6	33

Tabell 1 Supermångfald och underkoder

Samtidigt behandlades supermångfald som en tredje central punkt i analysen. En delmängd av materialet kodades under *Supermångfald* (*Tabell 3*). Som kodningsstrukturen visar behandlades supermångfald inte som en enda variabel utan som ett kluster av korsande positioner, inklusive delkoder såsom *invandrarbakgrund och etnicitet*, *språk*, *rasism*, *religion*, *klass*, *HBTQ+*, *integration,* och *uppehållstillstånd*. Genom att koda supermångfald tillsammans med både tematiska domäner och affektiva tillstånd spårar analysen hur hopp och hopplöshet framställs som ojämnt fördelade och erfarna bland socialt differentierade unga i Malmö.

Slutligen gick analysen också bortom explicita affektiva etiketter. Hoppfulla och hopplösa inriktningar uppstår inte bara genom direkta referenser till "hopp", "hopplöshet", "dröm" eller "oro". I många fall uttrycks de indirekt genom andra berättelser. Därför analyserades även de bredare tematiska koderna kvalitativt för sig själva. Detta gjorde det möjligt att identifiera hur ungas framtidsorientering i Malmö framträder i tidningsartiklar som inbäddad i vardagliga praktiker och strukturella förhållanden, även när känslor kring framtiden inte uttryckligen kommer till uttryck. Tillsammans utgör dessa tre analytiska lager – tematiska domäner, affektiva orienteringar och supermångfaldiga villkor – grunden för resultaten som presenteras i följande avsnitt.

Supermångfald och migration

Supermångfald som analytisk ram och levd urban erfarenhet

Supermångfald framträder inte som en abstrakt demografisk beskrivning utan som en central strukturerande förutsättning för hur unga människor upplever och navigerar vardagen i Malmö. Enligt Vertovecs konceptualisering (2007, 2010, 2024) speglar supermångfald inte bara den ökade etniska eller kulturella mångfalden, utan det komplexa samspelet mellan flera variabler såsom migrationshistorik, juridisk status, socioekonomi, språk, kön, religion och transnationella band. Begreppet utmanar äldre tillvägagångssätt för

hantering av frågor rörande integration och mångfald som försökte kategorisera människor i enkla etniska eller kulturella grupper (Scholten och Schiller, 2025).

Som Lundstedt med flera (2024) hävdar, utgör Malmö en paradigmatisk plats för supermångfald, där mångfald inte är ett marginellt eller exceptionellt fenomen, utan är inbäddat i institutionernas, grannskapens och de sociala relationernas vardagliga funktion. Tidningsartiklarna skildrar också konsekvent Malmö som en plats där flera språk, religioner och sociala positioner samexisterar och korsar varandra. Det som framträder ur materialet är inte mångfald som behandlas som ett separat tema begränsat till migrationsrelaterade berättelser, utan som ett tema som genomsyrar områden som skola, arbete, politik, hälsa, kultur och mycket annat. Det som framgår är hur unga i en supermångfaldig kontext som Malmö rutinmässigt hanterar skillnader som en normaliserad del av vardagen, snarare än ett problem som behöver lösas (Häll och Puskas, 2025). Samtidigt innebär supermångfald nya former av ojämlikhet, stratifiering och institutionell ojämnhet (Brynin, M. och Longhi, S., 2019; Scholten och Schiller, 2025). Det material som analyseras här fångar denna dualitet: supermångfald framträder både som en ordinär social situation och som ett ramverk genom vilken ojämn tillgång till trygghet, erkännande och möjligheter blir synlig.

Språk och identitet

Genom hela materialet framträder språket som ett av de mest centrala sätten på vilket supermångfald upplevs och levs ut i Malmö. I stället för att tillhöra en enkel språklig eller kulturell sfär rör sig många unga mellan flera olika sfärer. Yasma beskriver sig själv i en av tidningsartiklarna som "blandad", och förklarar hur engelska, arabiska och svenska strukturerar olika delar av hennes liv, och hur det kan vara "förvirrande" att kombinera dessa världar (Gustafsson, 2023). Språk är här inte bara en färdighet, utan en del av identitetsbildandet. Samtidigt fungerar språklig kompetens som en form av tillgång till institutioner och möjliga framtider. Att lära sig svenska beskrivs som centralt för att kunna studera, arbeta och bygga upp livet igen (Habul, 2023a), medan flerspråkighet framställs som en tillgång på arbetsplatsen, vilket gör det möjligt för unga som Raz Moradi att stötta kunder och få erkännande (Hörnell, 2025). Språket i dessa berättelser är därför nära kopplat till deltagande och tillhörighet. Men det som också framträder är att språklig supermångfald också skapar ojämlikhet. Ali Taleb minns att han anlände utan svenska och hade svårt att förstå skolan (Palmqvist, 2025), och även i skolor där dussintals språk talas (Habul, 2024b) är språket fortfarande en skiljelinje för inkludering och exkludering. Dessutom är det också viktigt i denna kontext att se på Öresundsregionen som helhet: närhet och kontakt med Danmark gör det möjligt för unga som talar flytande danska att föreställa sig bredare framtider för sig själva, medan de som inte har den förmågan känner sig begränsade i sina framtidsvisioner (Oldberg, 2025).

Religion som en levd dimension av supermångfald

Religion framträder i materialet som en djupt ambivalent dimension av supermångfald. För vissa unga ger tron mening och uthållighet i situationer av extrem osäkerhet. Ali beskriver

hur han fann stöd genom en kyrka efter att ha kommit till Sverige, men också hur konverteringen till kristendomen ledde till familjesplittring och tvingade honom att fråga sig, "hur ska jag bevisa att jag är kristen?" för att få tillstånd av Migrationsverket att stanna i landet (Habul, 2023b). Religion blir här både en källa till hopp och ett tillstånd av sårbarhet. Samtidigt kände han sig misstänkliggjord av myndigheterna och upplevde sig tvungen att bevisa uppriktigheten i sin omvändelse för att kunna få stanna (Habul, 2023b). Religionens politisering är också synlig i Othmane Zahafs fall, där han beskriver hur han blev ifrågasatt av Säpo, inte bara om sina migrationserfarenheter utan också om sin tro. "Är du muslim? Ber du? Fastar du?" frågade de honom innan förhöret övergick till frågor om terrorism (Magnusson, 2024). Här blir religiös praktik något som sätter unga män under misstanke, vilket visar hur religiös mångfald samspelar med säkerhetspolitik och rasprofilering. I kulturlivet beskriver den unge skådespelaren Yakin på liknande sätt att han måste "förklara min existens varje dag" på grund av sin tro (Lavonius, 2025). Religion framträder alltså i materialet som en offentligt förhandlad markör för olikhet.

Religion framträder också som aktivt debatterat i skolan. I *Elever ger evolutionen underkänt* (Hamdan, 2023c) åberopar studenter religiös tro för att ifrågasätta vetenskaplig kunskap, där Zahra och Farah förkastar evolutionen, medan Fatima hävdar att "tron och vetenskap håller samman". Dessa redogörelser visar hur Malmös supermångfald inkluderar samexisterande trossystem inom samma klassrum.

Plats och stigma

Supermångfald är starkt knuten till plats i materialet. Malmö som stad blir en rasifierad och politiserad symbol. Josefin minns hur flytten från Malmö till Skurup innebar att konfronteras med stereotyper, då folk antog att "alla i Malmö var kriminella" (Habul, 2024b). När en klassbild lades upp online beskriver Vera hur någon kommenterade "hur en vanlig skolklass ser ut i Sverige idag", vilket gjorde mångfald till något att bedöma. Samtidigt försvarar samma studenter mångfald som värdefullt och hävdar att "det hade varit tråkigt om alla kom från samma bakgrund... man lär sig mer" (Habul, 2024b). Supermångfald skapar därmed både yttre stigma och intern stolthet.

Kön, etnicitet och ojämlika utbildningsvägar

Det analyserade materialet visar att supermångfald i Malmö inte bara framträder i tidningsmedier som etnisk eller kulturell skillnad, utan också att kön och social bakgrund samverkar och formar utbildningsmöjligheter. Deltagandet i högre utbildning visar sig variera kraftigt mellan kön och bakgrund: unga kvinnor studerar på universitet mycket mer än unga män, och barn till högutbildade föräldrar är mycket mer benägna att fortsätta till högre utbildning än de från arbetarklassfamiljer. Samtidigt börjar unga med utländsk bakgrund högre utbildning i högre utsträckning idag än de med svensk bakgrund, särskilt bland kvinnor (Leijnse, 2023a). Dessa strukturella mönster är synliga i vardagen i skolan. Saif Yousef uppskattar sitt vårdfokuserade program men noterar att han är en av endast tre pojkar i en klass på 23, vilket visar hur könsuppdelade utbildningsval består (Westerberg,

2025). På liknande sätt beskriver Ali Al Abadi valet av att gå på en nyöppnad skola just för att den lockar "en viss typ av elev" som var villiga att ta risker och bygga något nytt, vilket illustrerar hur skolval också speglar klass- och aspirationsskillnader (Westerberg, 2025).

Tillhörighet och stabilitet

Det som framgår i materialet är att unga upprepade gånger beskriver hur tillhörighet i Malmö upplevs som villkorat, utvärderat och kopplat till erkännande. Arbete, utbildning och vardaglig efterlevnad ses inte bara som personliga prestationer utan som sätt att bevisa sin rätt att stanna kvar och ses som legitimt tillhörande. Ali, vars asylansökan har avslagits, uttrycker detta tydligt när han säger att "om de bara hade låtit mig stanna så hade jag kunnat arbeta och betala skatt istället" (Habul, 2023b). Liknande logiker återkommer i Mustafas (Habul, 2023b), Omar (Viktorsson, 2024) och Raz (Hörnell, 2025) redogörelser, där arbete, relationer och socialt bidrag upprepade gånger mobiliseras som bevis på värdighet. Othmane, som riskerar avstängning trots att han aldrig begått ett brott, ramar in sitt liv genom ambition snarare än avvikelse: "jag har alltid velat göra något bra av mitt liv" (Magnusson, 2024). Hans fru Ida förstärker detta genom att peka på hans inbäddning i vardagslivet — "han har haft flera olika jobb... en uppskattad kollega, lagspelare och familjemedlem" (Magnusson, 2024). Tillhörighet framstår alltså som något som ständigt måste förtjänas och berättas genom produktivitet och respektabilitet.

Samtidigt upplevs tillhörighet också genom vardagliga tecken på stabilitet såsom språk, bostäder, skolgång och sociala band (Habul, 2023a; Habul, 2023b; Hörnell, 2025). En ung kvinna som flydde från Somalia reflekterar över att "livet jag lever nu hade jag inte kunnat föreställa mig för tio år sedan" efter att ha lärt sig svenska, avslutat sin utbildning och ordnat bostad och arbete (Habul, 2023a). En annan ung man som kämpar för att få boende insisterar på att "jag har hela mitt liv här i Malmö" och är rädd för att bli borttvingad från staden där hans relationer och rutiner har rotats fast (Habul, 2023b). Ändå förblir dessa former av stabilitet sköra. Omar beskriver hur varje försök att gå framåt för honom tillbaka "i ovissheten" (Viktorsson, 2024), medan Mustafa fångar den emotionella logiken i juridisk osäkerhet som att "det känns som en dörr öppnas, men två stängs" (Habul, 2023b). Ali, som står inför utvisning, reducerar sina förhoppningar till den mest grundläggande formen av tillhörighet: "ha ett land som jag kan kalla mitt. Just nu tillhör jag ingenstans" (Habul, 2023b). Denna villkorliga känsla av tillhörighet är inte begränsad till migranter. Även unga människor födda och uppvuxna i Sverige beskriver att de känner sig ovälkomna och oförmögna att "se en bra framtid i Sverige just nu" (Arrling, 2024). Tillhörighet pendlar mellan att förankra hopp och skapa djup osäkerhet.

Rasifiering och erkännande

Samtidigt som unga kämpar för att skapa stabilitet och säkerhet i sina liv så leder supermångfald också till ojämlikheter i hur olika unga upplever sig dömda och stigmatiserade av sin omgivning, särskilt genom rasifieringsprocesser. Unga beskriver hur rasism cirkulerar i vardagen, särskilt i digitala miljöer. En student förklarar att rasistiska

uttryck ofta avfärdas som skämt men ändå "har en effekt i verkliga livet" (Hamdan, 2023b), vilket visar hur online-utrymmen intensifierar känslomässig sårbarhet och förstärker upplevelser av utanförskap. På detta sätt blir sociala medier en väsentlig arena där supermångfald levs ut, inte som ömsesidig samexistens, utan som ständig utvärdering och exponering.

Erfarenheter av antisemitism och islamofobi illustrerar ytterligare hur synlighet i en supermångfaldig stad kan göra att unga känner sig mer utsatta, snarare än trygga. Mira Kelber beskriver hur hon kände sig otrygg med judiska symboler och noterar att "det räcker med att öppna sin telefon för att möta antisemitism" (Habul, 2024a). Flera artiklar visar också hur globala politiska konflikter vävs in i ungas lokala liv. Kriget i Gaza, till exempel, beskrivs som att det påverkar skolmiljöer, relationer med jämnåriga och trygghetskänslor i Malmö (Habul, 2024b), medan unga rapporterar ökad fientlighet, misstänksamhet och polarisering både online och offline (Habul, 2024a; Hamdan, 2023b; Arrling, 2024). Supermångfald kopplar därmed Malmö till transnationella konflikter som känns av i klassrum, mobiltelefoner och vardagliga möten.

Tillsammans visar dessa redogörelser att supermångfald inte bara skapar kulturell mångfald, utan också differentierad sårbarhet. Unga är ojämlikt utsatta för granskning, rädsla eller uteslutning. Rasifiering, religionstillhörighet och hur främmande ens identitet upplevs av andra, formar vem som görs synlig och vem som ständigt måste rättfärdiga sin närvaro. Ungas upplevelser av erkännande inom Malmös supermångfaldiga sociala fält är därför instabila, omtvistade och starkt präglade av såväl globala som lokala maktrelationer.

Juridisk osäkerhet

Långvarig juridisk osäkerhet framträder genom medieanalysen som en av de starkaste krafterna som formar hur unga människor relaterar till framtiden. För dem som navigerar asylprocesser, tillfälliga tillstånd eller förändrade migrationspolicys upplevs livet som avbrutet, vilket gör långsiktig planering både känslomässigt och praktiskt svår. Flera unga beskriver att de lever i ett väntande tillstånd, där inte ens positiva utvecklingar ger varaktig trygghet. Omar fångar detta när han äntligen får ett jobberbjudande men frågar genast sig själv "fick jag jobbet? … Men räcker det?" (Viktorsson, 2024). Mustafa, som haft både ett stabilt jobb och bostad, förklarar på liknande sätt hur stress alltid kommer och går (Habul, 2023b). I detta juridiska limbo blir hoppet försiktigt och bräckligt, bundet till byråkratiska beslut snarare än enbart till personlig ansträngning. Vissa unga försöker behålla framtidsorienteringen genom utbildning och arbete. Men för andra leder den långvariga pausen av livsplaner till hopplöshet och spårlöshet.Unga män som anlänt ensamkommande till Sverige beskrivs känna att de "inte har ett verkligt liv", oförmögna att föreställa sig en framtid som inte ständigt hotas (Hamdan, 2023a). Tillsammans visar dessa berättelser sådana juridiska limbon inte eliminerar hopp, men förvandlar det till en osäker, villkorlig orientering, där förtroendet för framtiden ständigt prövas av ett system som kan dra tillbaka stabilitet när som helst.

Supermångfald som normalitet, inte undantag

I mediediskursen framträder supermångfald i Malmö i synnerhet som en vardagligt levd situation snarare än ett uttryckt reflektionsämne. Unga beskriver hur de navigerar flerspråkiga och flerreligiösa klassrum, hybrida identiteter, transnationella politiska konflikter och olika kamratgrupper som en del av det normala livet. Detta stämmer överens med Lundstedt med fleras (2024) argument att supermångfald i Malmö kännetecknas av samtidighet och täthet, där flera former av skillnader samexisterar inom gemensamma sociala rum. Supermångfald framstår alltså mindre som en fråga om kulturell skillnad och mer som en fråga om hur vanliga institutioner som skolor, arbetsplatser och digitala plattformar formas av komplexitet.

Samtidigt bekräftar materialet kritiska perspektiv inom supermångfaldsforskning som varnar för att likställa normaliserad mångfald med jämlikhet. Supermångfaldiga samhällen kännetecknas ofta av intensifierad stratifiering, särskilt längs juridiska, ekonomiska och rasifierade linjer. I materialet framgår det hur globala politiska konflikter kommer till känn lokalt, hur rasism cirkulerar och hur juridisk status villkorar tillgång till arbete, säkerhet och framtida planering. Supermångfald framträder därför som ett relationellt villkor: den skapar närhet, interaktion och hybriditet, samtidigt som den förstärker sårbarhet och uteslutning. Istället för att lösa skillnader lyfter materialet fram hur unga människor ständigt förhandlar om tillhörighet, trygghet och erkännande inom en urban kontext kännetecknad av komplexitet och ojämlikhet.

Skola och utbildning

Skola och utbildning framträder som en av de mest centrala domäner där unga i Malmö uttrycker hopp. I stället för att tala om framtiden i abstrakta termer framställer unga konsekvent utbildning som den främsta vägen till arbete, självständighet och socialt erkännande. Hopp artikuleras därmed inte som en allmän optimism inom skolsammanhang, utan organiseras genom konkreta utbildningsbanor, meriter och långsiktiga mål. Samtidigt formas dessa framtidsföreställningar av ett utbildningssystem som av många upplevs rigid och ojämlikt vad gäller tillgänglighet, vilket ger upphov till både ambition och sårbarhet.

Skolan som den primära vägen till en framtid

I de analyserade tidningsartiklarna framstår skolan som en grundläggande förutsättning för att kunna föreställa sig en positiv framtid. Hopp uttrycks genom linjära livsbanor kännetecknat av studier, kvalifikationer och yrkesmässig utveckling, där utbildningsframgång kopplas till möjligheten att “bli någon” i samhället. Detta är särskilt tydligt i berättelser om akademiska ambitioner. En 17-årig finalist i en nationell forskningstävling säger att hon har "en framtid inom forskning" och vill "göra ett avtryck och hjälpa människor" (Gustafsson, 2023). På liknande sätt beskriver studenter på krävande akademiska spår planer på att bli läkare, psykologer eller forskare, och ramar in sin nuvarande utbildning som ett nödvändigt steg mot dessa framtider (Hamdan, 2023c;

Arrling, 2024). Skolans funktion framträder därmed inte bara som en närvarande institution utan som den huvudsakliga mekanism genom vilken unga föreställer sig vilka de kan bli.

Villkorligt hopp och strukturella begränsningar

Samtidigt framställs hoppet inom skolan som starkt villkorat. Flera unga beskriver starka ambitioner som uteslutande är beroende av om utbildningssystemet kan möta deras behov. En student säger att "det ända som står mellan mig och mina drömmar är ett skolsystem som inte är lämpligt för mig", medan en annan tillägger att "det finns helt enkelt ingen plats för mig" (Rydberg, 2023). Dessa utsagor visar hur strävan kvarstår, men begränsas av oflexibla institutionella förhållanden och begränsade alternativ.

Denna villkorlighet framträder särskilt bland studenter med neurodiversitet eller svårigheter till följd av psykisk ohälsa. Skolan beskrivs ofta som strukturellt felanpassad till deras behov, med stora klasser, buller och sensorisk överbelastning som gör det "väldigt svårt att sitta i ett stort klassrum med trettio elever och samtidigt ta in vad läraren säger" (Rydberg, 2023). I dessa berättelser uppstår hopplöshet inte ur brist på motivation, utan genom upprepade erfarenheter av att inte kunna fungera inom den förväntade skolmiljön trots fortsatt ansträngning och ambition.

Självförtroende, uthållighet och relationsstöd

Parallellt med dessa strukturella begränsningar visar berättelserna i materialet hur hopp också formas genom självförtroende och stödjande relationer. En student beskriver hur strukturerad vägledning hjälpte henne att formulera sina mål och känna igen sitt eget värde, och avslutar med "jag vet att jag har jättemycket att erbjuda" (Sydsvenskan, 2022). En annan förklarar hur en mentor hjälpte henne att hantera osäkerhet genom att hjälpa henne att "fokusera på en sak I taget" (Sydsvenskan, 2022). Dessa redogörelser visar att uthållighet inte enbart är individuellt, utan framträder som relationellt upprätthållet genom erkännande, vägledning och emotionellt stöd.

Sammantaget ramar materialet in utbildningsväsendet som en kraftfull plats för framtidsorientering, men också som en källa till sårbarhet. Hopp organiseras genom utbildningsbanor och långsiktiga mål, men förblir skört och beroende av institutionell anpassning, tillgänglighet och stöd. Skolan framstår därmed både som en port till möjligheter och som en central plats där de emotionella kostnaderna av att sträva under begränsade villkor blir synliga.

Konst och kreativitet

Konst och kreativitet framträder som ett område där uttryck för hopp är tydligare och mer framträdande än uttryck för hopplöshet. Kreativa praktiker återkommer som källor till mening, identitet och handlingskraft, vilket gör det möjligt för unga att upprätthålla en framtidsorientering även vid frånvaron av ekonomisk eller institutionell trygghet. Till

skillnad från utbildning eller arbete framträder kreativitet som ett rum där unga aktivt kan skapa hopp i nuet genom uttryck, snarare än att invänta formellt erkännande.

Många unga beskriver konstnärlig praktik som emotionellt bärande och central för deras självbild. En blivande musiker förklarar att "allt jag känner kommer ut när jag gör musik," och beskriver kreativt uttryck som sin främsta drivkraft (Herrmann, 2025). På liknande sätt säger unga rappare i Malmö att "det känns lite som att vi är som mest oss själva när vi gör musik" (Lavonius, 2023), och ramar in musiken som ett rum för autenticitet och emotionell överlevnad, samtidigt som de beskriver sig själva som "en blandning av många färger från gatan" (Lavonius, 2023). I dessa berättelser är hoppet inte primärt kopplat till framtida inkomst eller framgång, utan till möjligheten att förbli förankrad i sig själv över tid.

Hopp uttrycks också genom en stark tilltro till den egna konstnärliga visionen och en ovilja att kompromissa med sina ambitioner. Operasångerskan Emilia Lindberg beskriver att hon är "trött på frågan om hon har en plan B" och menar att en sådan skulle få henne att "slappna av och inte satsa lika hårt" (Gottlieb, 2025). Denna beslutsamhet återspeglas i berättelser om oberoende teaterkollektiv som fortsätter sitt arbete trots begränsade resurser. En regissör uttrycker detta genom att säga: "jag trodde så mycket på den här idén, jag visste att det skulle gå om vi bara försökte lite till" (von Otter, 2025). I dessa berättelser skapas hopp genom övertygelse och uthållighet snarare än genom yttre erkännande.

Samtidigt synliggör materialet de osäkra villkoren inom kulturområdet. Avgående konststudenter beskriver blandade känslor inför inträdet i kultursektorn, där vissa uttrycker "en känsla av hopplöshet inför att gå ut i kulturlivet i dessa tider" (Tomingas Näf, 2025). Men även i dessa berättelser ersätts inte engagemanget av hopplöshet. I stället samexisterar det med en fortsatt tro på värdet och nödvändigheten av konstnärlig praktik.

Sammantaget framträder konst och kreativitet som en väsentligt motståndskraftig plats för hopp. Trots osäkra och vanskliga villkor möjliggör kreativa sysselsättningar att unga upprätthåller mening, identitet och framtidsorientering i nuet. Hopp framstår därmed inte som något som enbart inväntas, utan som något som aktivt produceras.

Politik

Politik framträder i materialet som ett område starkt anknutet till osäkerhet, oro och minskat förtroende för framtiden. Unga beskriver ofta politiska utvecklingar som avlägsna men samtidigt djupt betydelsefulla, då de påverkar deras upplevelse av trygghet, rättigheter och möjligheter. I stället för att generera tydligt framtidsinriktat hopp kännetecknas de politiska berättelserna av ambivalens och oro, särskilt i relation till krig, demokrati och migrationspolitik.

Flera unga uttrycker oro över samhällets utveckling och stabiliteten i demokratiska institutioner. En person reflekterar att "jag ser inte en bra framtid i Sverige just nu", med hänvisning till polarisering och lagstiftning som riskerar att öka etnisk profilering (Arrling, 2024). En annan uttrycker att även om omedelbart våld inte upplevs som nära förestående, så kvarstår en osäkerhet: "trygg som i att mina rättigheter kommer att finnas kvar imorgon, det vet jag inte" (Arrling, 2024). I dessa berättelser framstår politiken inte som en plats för

egenmakt, utan som en källa till sårbarhet, där rättigheter och tillhörighet upplevs som villkorade.

Globala konflikter förstärker ytterligare denna känsla av osäkerhet. Efter den 7 oktober beskriver judiska unga hur internationella händelser har påverkat vardagslivet i Malmö. Mira Kelber talar om att leva med "förväntansrädslan" och konstaterar "att hela tiden inte kunna vara säker på sin existens, sin egen hemstad" har förändrat hur offentliga rum och framtiden upplevs (Habul, 2024a). På liknande sätt beskriver elever hur kriget i Gaza påverkar skolmiljöer, relationer och trygghetskänsla (Habul, 2024b). I dessa berättelser knyts Malmö till transnationella konflikter, vilket gör globala politiska skeenden känslomässigt närvarande och lokalt betydelsefulla.

Politiken framträder emellertid inte enbart som en källa till oro. I vissa sammanhang aktiveras också sköra former av hopp genom deltagande och moraliskt engagemang. Elever som förbereder sig inför val beskriver att de känner sig motiverade av möjligheten att göra sina röster hörda (Hamdan, 2023d), och andra kopplar politiskt engagemang till klimatfrågor och socialt ansvar (Zillen, 2022). Dessa exempel tyder på att viljan att påverka samhället kvarstår, även när förtroendet för institutioner är begränsat.

Sammantaget präglas politik i materialet av en spänning mellan oro och engagemang. Många unga upplever politiska processer som hotfulla eller svåra att påverka, men fortsätter samtidigt att engagera sig, bry sig om och föreställa sig förändring. Hoppet framträder här inte som stabilt eller självklart, utan samexisterar med rädsla och osäkerhet, vilket ger upphov till en försiktig och moraliskt förankrad framtidsorientering.

Hälsa

Hälsa framträder som det tema där berättelser om hopp och hopplöshet tydligast samexisterar. I stället för att följa en linjär rörelse från kris till återhämtning beskriver unga en pågående pendling mellan kroppslig sårbarhet, emotionell belastning och en skör framtidsorientering. Allvarlig sjukdom, psykisk ohälsa och juridisk osäkerhet återkommer som faktorer som undergräver tilltron till framtiden, medan stunder av återhämtning, diagnostisering eller vård öppnar upp möjligheten att gå vidare.

Hopplöshet kopplas ofta till en förkroppsligad förlust av kontroll. Jim, som överlevde ett självmordsförsök och lever med bestående skador, förklarar att "det är det som oroar mig mest med min framtid. Att inte veta om jag kommer kunna gå normalt igen", och tillägger att det känns "konstigt att tänka på framtiden" (Colak, 2024b). Juridisk och social osäkerhet förstärker denna erfarenhet av förtvivlan: Ali beskriver hur han tog sömntabletter efter sitt asylavslag eftersom han "kände att han inte vill leva längre" (Habul, 2023b), medan papperslösa patienter rapporterar ångest, sömnlöshet och självmordstankar (Oldberg, 2024).

Samtidigt innehåller materialet tydliga uttryck för återhämtning och omförhandling av vad ett normalt liv kan innebära. Viktor, som förlorade armar och ben efter sepsis, säger att han har "slutit fred med sin kropp" och att "nu kan det bara bli bättre" (Stendahl, 2023). En ung kvinna som behandlats för cancer beskriver hur beskedet att hon var frisk innebar att "det bästa av allt är att jag vågar drömma igen" (Östh Gustafsson, 2024). Liknande uttryck för

skört hopp återfinns i berättelser om psykisk återhämtning: Erik, som tidigare inte kunde gå i skolan på grund av ångest, "trivs fint på skolan" och har "flera planer" för framtiden (Weman Thornell, 2023a).

Diagnoser framträder som ytterligare en dimension där hopp och hopplöshet samexisterar. En ung man uttrycker att en ADHD-diagnos fick honom att känna att "framtidshoppet förlorades" (Hansson, 2023), medan en annan beskriver hur en tidig autismdiagnos gjorde att hans "självförtroende... på ett all-time low" (Assarsson, 2025). Samtidigt beskriver föräldrar också återhållsamma former av hopp, där fokus ligger på överlevnad. En förälder uttrycker det som att "det finns hopp, trots allt" för sitt barn med långvarig skolfrånvaro (Weman Thornell, 2023b).

Sammantaget framträder hälsa som den tydligaste platsen för relationell samexistens mellan hopp och hopplöshet, förankrade i kroppsliga erfarenheter, diagnoser, omsorg och vardaglig överlevnad, snarare än abstrakta framtida planer.

Entreprenörskap

Entreprenörskap framträder som ett av de mest hoppfulla tematiska områdena i materialet. Unga beskriver entreprenöriell verksamhet som en möjlighet att uppnå autonomi, ekonomiskt oberoende och ökad kontroll över den egna framtiden, samtidigt som de är medvetna om potentiella risker och osäkerhet. I en persons berättelse beskrivs det hur sparande och investering kan minska ångest; ”jag känner ingen stress – varken för jobb eller pengar” eftersom de har både tid och planering på sin sida (Austrell, 2025). Hoppet är här knutet till föreställningen att disciplinerad handling kan skapa stabilitet över tid.

Hopp framstår också som nära kopplat till kreativitet och självförverkligande. Elin Gunnarson, grundare av modevarumärket Omgwowcoolt, beskriver heltidsentreprenörskap som osäkert men samtidigt "drömmigt" eftersom det ger henne möjlighet att fortsätta skapa på egna villkor (Austrell, 2025). På liknande sätt beskriver studenter som driver småföretag entreprenörskap som både motiverande och stärkande för självförtroendet. Efter att ha mött etablerade entreprenörer reflekterar en student att "man fick så bra tips... att bara våga köra på sin idé", medan en annan konstaterar att "jag vet med säkerhet att jag vill driva ett företag i framtiden" (Olsson Jeffery, 2025). Andra uttrycker liknande drivkraft när deras återvinningsbara kort-företag vinner ett pris och betonar att "vi blev chockade men glada" och vill "se hur långt vi kan ta det" (Colak, 2024a).

Samtidigt framträder entreprenörskap som ett område där hopp ofta utvecklas under osäkra villkor. Två unga män som byggt upp en sneaker-verksamhet understryker vikten av uthållighet trots motgångar och säger att "vi har inte gett upp" (Gillberg, 2024), medan Huy Dang beskriver sitt mål att öppna en restaurang både som en kreativ ambition och "en bra utmaning" trots begränsade resurser (Lavonius, 2025). I mer marginaliserade sammanhang kan möjligheten att tjäna pengar – även genom olagliga aktiviteter – också framträda som en form av hopp. Forskning om ensamkommande minderåriga noterar att "genom att tjäna sina pengar känner de att de gör något för sin egen situation" (Hamdan, 2023a), och Jebrill

uttrycker detta direkt när han säger "jag gör det enbart för pengarna" då han beskriver narkotikahandel som ett tillvägagångssätt för överlevnad (Ivarsson, 2023).

Sammantaget framstår entreprenörskap som ett område där hopp aktivt produceras genom initiativförmåga och ekonomisk handlingskraft, även när förhållandena under vilka denna handlingskraft utspelar sig är osäkra, ojämlika eller prekära.

Kriminalitet

Kriminalitet framträder som ett av de teman som starkast förknippas med hopplöshet, rädsla och sårbarhet, men där även sköra former av hopp gör sig synliga. Unga beskriver kriminella miljöer som präglade av våld, beroende och ständig risk, samtidigt som de uttrycker en vilja att lämna dessa sammanhang, skydda viktiga relationer och föreställa sig alternativa framtider.

Rädsla och emotionell utsatthet är centrala i dessa berättelser. Markus, som sålt droger och utvecklat ett kokainberoende, beskriver hur faran gradvis normaliserades: "jag har varit rädd så många gånger" (Palmkvist, 2023). Hans liv begränsades successivt till isolering och förtvivlan: "till sist satt man där ensam i en lägenhet... det är misär", och han konstaterar att "det finns ingen framtid i det" (Palmkvist, 2023). En liknande närhet till döden framträder i Ibbes berättelse efter att ha blivit knivhuggen femton gånger vid femton års ålder. Vid uppvaknandet tänker han "gud är stor", men reflekterar senare: "vem vet hur länge jag lever?" (Hansson, 2022). Jebrill, som sålt droger sedan barndomen, beskriver också en ständig risknivå och identifierar "döden" och "att åka fast" som de största hoten (Ivarsson, 2023).

Samtidigt framträder hopp genom försök att bryta med kriminalitet och bevara betydelsefulla relationer. Markus beskriver att han slutade med droger eftersom "jag har hellre min familj nära och verkliga vänner" (Palmkvist, 2023). På liknande sätt reflekterar Ali att utan sport skulle han sannolikt ha varit "i fängelse. Eller död" (Palmqvist, 2025). Även Jebrill uttrycker en försiktig framtidsorientering när han säger att "jag utbildar mig och hoppas starta företag en dag" och att han vill "göra mer för de yngre i området" (Ivarsson, 2023).

Sammantaget framträder kriminalitet som en kontext präglad av djup sårbarhet, där rädsla och utsatthet dominerar vardagen, men där hoppet kvarstår i form av överlevnad, sociala relationer och föreställningar om att lämna våld och beroende bakom sig.

Arbete

Arbete framträder som en central plats där hopp och osäkerhet samexisterar. Anställning skildras som avgörande för vuxenliv, stabilitet och tillhörighet, men tillgången till arbete framstår som ojämnt fördelad och ofta instabil. Unga föreställer sig därmed sina framtider genom arbete, samtidigt som de upplever stress, avslag och sårbarhet.

Hopp uttrycks tydligast när arbete kopplas till identitet och långsiktig kontinuitet. Raz Moradi beskriver sitt arbete som kock både som yrke och passion och säger: "jag älskar mitt

jobb, det är kock jag är utbildad till. Det är min dröm att jobba med det här" (Hörnell, 2025). På liknande sätt reflekterar en ung flygledare över sin yrkesroll och konstaterar: "jag känner att jag lätt skulle kunna göra det här under resten av mitt liv" (Grönberg, 2024) – detta ramar in arbete som en stabil framtid snarare än en tillfällig fas Studenter vid Malmö Universitet uttrycker en liknande optimism när de betonar att "vi får jobb innan vi tar examen" (Hamdan, 2022).

För andra aktualiseras hopp genom ingångar till arbetsmarknaden. En ung kvinna som fått ett sommarjobb beskriver det som en ny öppning och säger: "det var enkelt och en möjlighet som jag inte fått förut" (Leijnse, 2023b), medan en deltagare i ett initiativ för arbetsmarknadsintegration framhåller att "viljan är det viktigaste" (Hibba, 2023).

Samtidigt visar materialet hur återkommande avslag och långvarigt jobbsökande skapar emotionell belastning. En nyutexaminerad person beskriver hur "jag har sökt över hundra jobb... det är mentalt påfrestande", samtidigt som hen framhåller att "man måste försöka att inte tappa hoppet" (Hamdan, 2025). Arbete framträder därmed både som en källa till värdighet och som en plats där sårbarhet blir tydlig, där hoppet är beroende av tillgång, erkännande och stabila villkor.

Andra tematiska områden: Sport, sociala medier och civilsamhälle

Flera mindre tematiska områden, däribland sport, sociala medier och civilsamhälle, bidrar också till hur unga uttrycker hopp och hopplöshet, även om de förekommer mer sporadiskt i materialet. Hopp blir här särskilt synligt genom gemenskap och deltagande i kollektiva aktiviteter. Idrott och organiserade fritidsaktiviteter framställs som viktiga rum där unga kan föreställa sig alternativ till marginalisering och våld. En arrangör framhåller vikten av framtidstro genom att säga: "man måste drömma stort" (Andersson, 2025). På liknande sätt beskriver Ali idrottens betydelse i sitt eget liv och konstaterar att "hade jag inte hittat sporten... då hade jag nog varit i fängelse. Eller död" (Palmqvist, 2025).

Sociala medier porträtteras samtidigt som känslomässigt ambivalent. Laura Toth beskriver TikTok som ett verktyg för att omvandla ensamhet till stöd och förklarar att "videorna är ett sätt att dela med mig av vad jag lärt mig" (Hamdan, 2023e), men betonar samtidigt att "sociala medier kan vara det mest fantastiska... samtidigt kan det vara det mest brutala" (Hamdan, 2023e). Liknande spänningar framkommer i ungas berättelser om rasism online, där en student konstaterar att även om "rasism finns över hela världen" så finns det ändå en tro på att "det kommer att bli bättre i framtiden" (Hamdan, 2023b).

Sammantaget fungerar dessa områden som kompletterande arenor för det som kan beskrivas som relationellt hopp. De strukturerar inte långsiktiga framtidsbanor på samma sätt som skola eller arbete, men spelar en viktig roll i hur unga hanterar sin vardag, bygger relationer och temporärt orienterar sig mot möjligheter i nuet.

Hopp i osäkra tider: Ungas framtidsutsikter i Sverige (civilsamhälles-rapporter 2022–2025)

Parallellt med analysen av hur unga i Malmö uttrycker hopp och hopplöshet i tryckta tidningsmedier genomfördes en sökning efter rapporter från civilsamhället. Det mest relevanta materialet som identifierades utifrån sökkriterierna utgjordes av rapporter från Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF), som ansvarar för att följa och analysera ungas levnadsvillkor samt civilsamhällets förutsättningar i Sverige. Tolv rapporter publicerade mellan 2022 och 2025 valdes ut, då dessa bedömdes vara särskilt relevanta i relation till den analytiska ram som fokuserar på ungas hopp och framtidsföreställningar över tid.

I de analyserade rapporterna framträder ett återkommande mönster: unga i Sverige uttrycker ett starkt hopp om sina egna liv och personliga framtider. De uttrycker genomgående tilltro till sina egna förmågor, till sin kapacitet att forma sina liv och till möjligheten att uppnå en positiv personlig framtid. Denna tendens har varit stabil över flera år och återfinns oberoende av om fokus ligger på arbete, utbildning, hälsa eller fritid. Den individuella känslan av hopp framstår därmed som anmärkningsvärt robust.

Samtidigt har ungas optimism inför Sveriges och världens framtid minskat. Oro för krig, klimatförändringar, säkerhetsläget, ekonomi och samhällsutveckling har ökat över tid, särskilt efter pandemin och i takt med eskalerande globala kriser. I de senaste attitydstudierna är det betydligt färre unga som uppfattar att Sverige eller världen rör sig mot en ljus framtid.

En ytterligare utveckling som framträder i rapporterna är att skillnader i framtidsutsikter mellan olika grupper av unga har blivit mer uttalade. Unga med utländsk bakgrund, unga kvinnor, unga med funktionsnedsättningar samt unga i socioekonomiskt utsatta områden uttrycker genomgående lägre nivåer av hopp, högre grad av oro och en svagare känsla av delaktighet. Psykisk ohälsa, som har ökat över tid, särskilt bland unga flickor, är en av de faktorer som starkast sammanhänger med minskad framtidstro. Samtidigt är bilden nyanserad: trots ökad stress och oro uttrycker många unga fortsatt tilltro till sin egen förmåga att skapa förändring.

Ett tydligt mönster över tid är också att unga värderar utbildning högt, eftersträvar balans i livet och visar en stark vilja att ta ansvar, både för sig själva och i samband med samhällskriser. Samtidigt framkommer att detta engagemang inte alltid motsvaras av tillräckliga kanaler för inflytande. Unga upplever i mindre utsträckning än tidigare att de kan påverka politiska beslut eller att beslutsfattare lyssnar på dem. Denna minskade känsla av inflytande framstår i rapporterna som en central utveckling som riskerar att undergräva deras framtidshopp.

Slutsats

Analysen visar att ungas uttryck för hopp och hopplöshet i tidningsmedier som bevakar Malmö formas i hög grad av de supermångfaldiga villkor inom vilka deras liv utspelar sig. I stället för att framträda som stabila eller avgränsade känslotillstånd framstår hopp och

hopplöshet som relationella orienteringar som kontinuerligt omförhandlas i relation till föränderliga institutionella, sociala och politiska sammanhang. I detta material artikuleras hopp tydligast i situationer där unga upplever att det finns konkreta och tillgängliga vägar framåt – genom utbildning, kreativa sysselsättningar, arbete eller egna initiativ – medan hopplöshet tenderar att uppstå när dessa vägar upplevs som osäkra, villkorade eller blockerade.

Migrationsrelaterade erfarenheter och den supermångfaldiga kontexten spelar en särskilt central roll i att strukturera dessa framtidsföreställningar. Juridisk osäkerhet, rasifiering och transnationella politiska skeenden bidrar till att göra tillhörighet, trygghet och erkännande osäkra och villkorade för många unga, vilket omvandlar hopp till en försiktig och provisorisk inriktning snarare än en stabil förväntan. Samtidigt visar analysen att vardagliga praktiker – såsom utbildning, arbete, skapande och relationsbyggande – möjliggör att unga kan upprätthålla en framtidsorientering även under osäkra villkor. Hopp försvinner därmed inte i mötet med sårbarhet, utan omformas och upprätthålls genom pågående ansträngningar att förbli erkänd, inkluderad och socialt förankrad.

Det är viktigt att betona att dessa resultat måste förstås som framkomna ur tryckta mediers representation av unga i Malmö, snarare än från direkt etnografisk tillgång till deras erfarenheter. Analysen fångar således hur unga ges röst inom ramen för journalistiska berättelser: vilka utmaningar som lyfts fram, vilka former av motståndskraft som får ta plats och vilka sårbarheter som synliggörs.

Sammantaget visar rapporten att representationer av unga i Malmö inte enbart pendlar mellan optimism eller pessimism, utan navigerar i komplexa och ojämna förhållanden där handlingskraft, tillhörighet och möjligheter är ojämlikt fördelade. Malmös ungdomar, så som de framstår i tidningsbevakningen, porträtteras som människor som navigerar i ett komplext socialt landskap där hopp och hopplöshet samexisterar, inte som motsatser, utan som sammanflätade svar på livet i en supermångfaldig urban miljö, där framtider föreställs och eftersträvas under villkor beroende av både möjligheter och begränsningar. Avslutningsvis visar analysen av MUCF-rapporterna, i linje med resultaten från medieanalysen, att det största hotet mot ungas hopp inte är deras tankesätt, utan de strukturella barriärer som hindrar hoppet från att se likadant ut för alla. Den centrala frågan blir därmed inte om unga hyser hopp, utan i vilken utsträckning samhället kan skapa förutsättningar för att unga ska kunna fortsätta se sin framtid som möjlig, stabil och värd att tro på.

REFERENSER

Akademiska referenser

Brynin, M. and Longhi, S. (2019). The diversification of inequality. *British Journal of Sociology,* 70(1):70-89. http://dx.doi.org/10.1111/1468-4446.12341.

Häll, L. and Puskas, T. (2025). Doing being Orten: Managing commonplace super-diversity in Swedish school-age educare. *Children & Society*, 39:1041-1050. https://doi.org/10.1080/01419870.2025.2461254.

Lundstedt, M., Hellström, A., Suter, B. and Ulceluşe, M. (2024). Malmö as a site of superdiversity. *Current Issues in Migration Research*, 1(1):1-5. https://doi.org/10.24834/cimr.2024.1.1810.

Scholten, P. and Schiller, M. (2025). Why the governance of superdiversity so often derails. A complexity perspective. *Ethnic and Racial Studies,* 48(9):1789-1803. https://doi.org/10.1080/01419870.2025.2461254.

Vertovec, S. (2007). Super-diversity and its implications. *Ethnic and Racial Studies,* 30(6):1024-1054. https://doi.org/10.1080/01419870701599465.

Vertovec, S. (2010). Superdiversity and its implications. In: Vertovec, Steven (ed.) *Anthropology of Migration and Multiculturalism.* London: Routledge.

Vertovec, S. (2024). Superdiversity and the quest for complexity thinking. *Current Issues in Migration Research,* 1(1):32-34. https://doi.org/10.24834/cimr.2024.1.1813.

Citerade nyhetsartiklar

Andersson, Sara. (2025). “Nattfotbollen har haft avspark”, *Sydsvenskan,* 2025-03-16.

Arrling, Albin. (2024). ”Är den ljusnande framtiden deras?”, *Sydsvenskan*, 2024-03-14.

Assarsson, Sara. (2025). ”Det är för ungt att få en diagnos vid sju års ålder”, *Sydsvenskan*, 2025-01-21.

Austrell, Vera. (2025). ”Gretavågen har ebbat ut”, *Sydsvenskan*, 2025-05-05.

Colak, Estelle. (2024a). ”Elever prisas för återvunna kort”, *Sydsvenskan*, 2024-02-27.

Colak, Estelle. (2024b). ”Han släpptes ut från psyket – hoppade från fjärde våningen”, *Sydsvenskan*, 2024-11-16.

Gillberg, Jonas. (2024). ”De säljer sneakers för 180 000 kronor paret”, *Sydsvenskan*, 2024-10-28.

Gottlieb, Dorte. (2025). ”Drömmen om operan – Det är allt eller inget för mig”, *Sydsvenskan*, 2025-03-25.

Grönberg, Anna. (2024). ”Sophie, 24, arbetar som flygledare – Valde helt rätt”, *Dagens Nyheter,* 2024-12-22.

Gustafsson, Amandus. (2023). ”17-åring i forsknings-SM siktar mot Nobelpris”, *Sydsvenskan*, 2023-03-23.

Habul, Kenan. (2023a). ”Hon lyckades fly terrorsekten”, *Sydsvenskan*, 2023-11-11.

Habul, Kenan. (2023b). ”De skiljs åt av den nya linjen”, *Sydsvenskan*, 2023-04-15.

Habul, Kenan. (2024a). ”Jag visste att det här är början på någonting som skulle vara länge”, *Sydsvenskan*, 2024-04-15.

Habul, Kenan. (2024b). ”Kriget i Gaza påverkar livet på Malmös skolor”, *Sydsvenskan*, 2024-04-16.

Hamdan, Inas. (2022). ”Här får studenterna jobb innan de tar sin examen”, *Sydsvenskan*, 2022-09-22.

Hamdan, Inas. (2023a). ”Forskning: Ensamkommandes drogmissbruk började i Sverige”, *Sydsvenskan*, 2023-05-29.

Hamdan, Inas. (2023b). ”Elever: Vanligt med rasism på sociala medier”, *Sydsvenskan*, 2023-04-12.

Hamdan, Inas. (2023c). ”Elever ger evolutionen underkänt”, *Sydsvenskan*, 2023-01-29.

Hamdan, Inas. (2023d). ”Elever laddar inför EU-valet”, *Sydsvenskan*, 2023-09-20.

Hamdan, Inas. (2023e). “21-åriga livscoachen från Skåne vill sprida kärlek”, *Sydsvenskan,* 2023-06-12.

Hamdan, Inas. (2025). ”Hon sökte över hundra tjänster – inte ens till intervju trots examen”, *Sydsvenskan*, 2025-03-27.

Hansson, Tove. (2022). ”Så vill de stoppa gängen från att värva unga”, *Dagens Nyheter,* 2022-08-27.

Hansson, Tove. (2023). ”Marcus har inte längre adhd – Jag blev glad men inte chockad”, *Dagens Nyheter*, 2023-08-28.

Herrmann, Lukas. (2025). ”Aviciis arv lever vidare – nu invigs proffsstudion i Hyllie”, *Sydsvenskan*, 2025-07-12.

Hibba, Abbas. (2023). ”Fatme Audi hittar jobb till unga”, *Sydsvenskan*, 2023-01-31.

Hörnell, Anna. (2025). “Kollegor kräver: Låt Raz Moradi stanna i Sverige”, *Sydsvenskan*, 2025-03-09.

Ivarsson, Dan. (2023). ”Jag har gjort detta sedan jag var tio år”, *Sydsvenskan*, 2023-02-18.

Lavonius, Jorunn. (2023). ”Vi målar bilder till dig när vi rappar”, *Sydsvenskan*, 2023-06-21.

Lavonius, Jorunn. (2025). “Malmös nya stjärnskott Yakin om rasismen i teaterbranschen”, *Sydsvenskan*, 2025-06-13.

Lavonius, Jorunn. (2025). ”Fermenterat och handplockat – Värnhem får ny kvarterskrog”, *Sydsvenskan*, 2025-07-30.

Leijnse, Emma. (2023a). “Könsklyftorna växer – klassklyftorna består”, *Sydsvenskan,* 2023-01-21.

Leijnse, Emma. (2023b). ”Bostadsbolag tror på att ge unga jobb”, *Sydsvenskan*, 2023-06-28.

Magnusson, Erik. (2024). ”Jag blir dömd för nåt som nån annan gjort”, *Sydsvenskan*, 2024-03-09.

Oldberg, Erika. (2024). ”Ideell vårdcentral prisas för sitt arbete med papperslösa”, *Sydsvenskan*, 2024-01-13.

Oldberg, Erika. (2025) “Studenter om jobb i Denmark: Starka danska kronan lockar”, *Sydsvenskan,* 2025-03-27.

Olsson Jeffery, Miriam. (2025). ”Prins Daniel mötte unga entreprenörer i Malmö”, *Sydsvenskan*, 2025-02-15.

Palmkvist, Joakim. (2023). ”Jag har varit rädd så många gånger”, *Sydsvenskan*, 2023-02-13.

Palmqvist, Frederik. (2025). ”Stjärnan – Då hade jag nog varit i fängelse eller död”, *Sydsvenskan*, 2025-01-04.

Rydberg, Ella. (2023). ”Inför fler förstärkta gymnasieprogram”, *Sydsvenskan*, 2023-03-16.

Stendhal, Sandra. (2023). ”Viktor vaknade utan armar och ben”, *Sydsvenskan*, 2023-02-05.

Sydsvenskan. (2022). ”Vägen till ett jobb – både snack och hockey”, *Sydsvenskan*, 2022-10-24.

Tomingas Näf, Klara. (2025). ”Deras examen – skitcool teater”, *Sydsvenskan*, 2025-05-28.

Viktorsson, Julius. (2024). “Han utvisas om han inte får ett jobb”, *Sydsvenskan,* 2024-01-14.

von Otter, Vera. (2025). ”Unga och fria teaterkollektiv – Öppna era ögon, vi är ju här”, *Dagens Nyheter*, 2025-05-19.

Westerberg, Olof. (2025). “Nytt gymnasium för elever som inte behöver leta jobb”, *Sydsvenskan*, 2025-01-21.

Weman Thornell, Kerstin. (2023a). ”Erik om sin högstadietid – Jag kunde inte bara gå dit”, *Sydsvenskan*, 2023-08-15.

Weman Thornell, Kerstin. (2023b). ”Hård kamp att få rätt stöd år kämparna”, *Sydsvenskan*, 2023-08-14.

Yifter-Svensson, Filip. (2023). ”I fäders spår för framtids skratt”, *Sydsvenskan,* 2023-04-30.

Zillen, Karin. (2022). ”Klimat och miljö fångade unga i Malmödebatten”, *Sydsvenskan*, 2022-09-01.

Civilsamhälles-rapporter

MUCF (2025). En fördjupad bild av Ungas bostadssituation i Sverige, Ung idag 2025:2.

MUCF (2025). Så tycker unga 2025-Demokrati och viktiga samhällsfrågor, ATTITYD- OCH VÄRDERINGSSTUDIE

MUCF (2025). Så tycker unga 2025 - hälsa, fritid och framtid, ATTITYD- OCH VÄRDERINGSSTUDIE.

MUCF (2025). Så tycker unga 2025 – arbete och utbildning, ATTITYD- OCH VÄRDERINGSSTUDIE

MUCF (2025). Ung idag 2025:1. En sammanfattad bild av Ungas levnadsvillkor i Sverige.

MUCF (2024). Ung idag 2024:2. UNGAS INFLYTANDE OCH DELAKTIGHET UNG IDAG

MUCF (2024). Ung idag 2024:1. EN SAMMANFATTAD BILD AV UNGAS LEVNADSVILLKOR I SVERIGE.

MUCF (2023). Fokus 2023. Olika villkor för etablering, MUCF

MUCF (2023). Ung idag 2023 - En sammanfattad bild av ungas levnadsvillkor i Sverige. Årlig indikatorrapport om ungas utbildning, arbetsmarknad, ekonomi, boende, hälsa och delaktighet.

MUCF (2023). Ung idag 2023 - En fördjupad bild av ungas fritid En analys av ungas fritidsvanor, hur de använder sin tid, vilka aktiviteter de deltar i och hur fritiden påverkar välmående och delaktighet.

MUCF (2022). Ung idag 2022. Rapport om unga människors ekonomiska situation och de faktorer som bidrar till växande ekonomisk sårbarhet.

MUCF (2022). Fokus 22 – Ett liv som andras Rapport om ungas ekonomiska situation i Sverige.